

Poslední měsíce (a roky) společným aktivitám příliš nepřály. Zato jsme měli dost času se zastavit a (i v rámci akceleračního programu Climate Challenge, který jsme vloni na jaře absolvovali v HUBu) se nad svými projekty víc zamyslet.

Vydržet všechno

V rámci této přestávky nám došlo, že jsme například zatím nedokázali zcela využít potenciál komunitního kompostování, a to se mu věnujeme víc než patnáct let! První komunitní kompostéry SIVA jsme v Ekodomově vyvinuli a vyrobili už v roce 2005. Jsou vymyšlené tak, aby přežily ve veřejném prostoru a aby dokázaly odolávat všem svým největším přirozeným nepřátelům – povětrnostním podmínkám, vandalům i hlodavcům. Po léta jsme se věnovali hlavně technické stránce věci a pracovali jsme na vylepšení jednotlivých komponentů (například kování nebo vnitřního zateplení kompostéru) tak, aby SIVA fungovala a vydržela ještě víc. V tomto duchu jsme spolupracovali i s městskými částmi, na jejichž objednávku jsme prováděli údržbu, úklid nebo přemísťování kompostérů z lokalit, kde (většinou kvůli absenci správce) nefungovaly, tam, kde naopak

o kompostování rostl zájem. Tímto způsobem jsme například s Prahou 10 kooperovali řadu let. Letos na jaře jsme se ale rozhodli spolupráci posunout. Hlavní inspirací nám přitom byl pilotní projekt Spolu8bio, který jsme na Praze 8 zrealizovali před třemi lety.

Kompost Tour Praha 10

V dubnu a v květnu jsme se stali odborným garantem kompostovací části bezodpadové kampaně vytvořené městskou částí Praha 10. Nový koordinátor kompostovacích aktivit Ekodomova Adam Šlégl nás zastupoval na Desítkovém fóru na téma Jak na to, aby bylo odpadu co nejméně?, kde naše plány na

oživení komunitního kompostování představil. Městská část se ve stejné době pustila do podrobného mapování komunitního kompostování na svém území a my jsme vyrazili rovnou do terénu, abychom si zahráli novou

bojovku s jasným cílem: „Objevit“ na Praze 10 co nejvíc komunitních kompostérů SIVA, ověřit, zda se o ně někdo stará, a zjistit, jak se kompostérům (a hlavně kompostu v nich) daří. A pokud se ukáže, že všechno neběží, tak jak má, zjednat nápravu.

Postupně jsme oběhli komunitní kompostér v ulici Jerevanská, kde jsme se potkali s novým správcem Filipem Otevřelem (a jeho rodinou), Šimonou Huitric, která spravuje dva komunitní kompostéry nedaleko v ulici Lvovská a zároveň pracuje na Desítce v oddělení Strategického rozvoje a participace, a jejím kolegou Romanem Kašovským – vedoucím referátu čistoty. Protože kompostér „praskal

ve švech“, společně jsme ho otevřeli a překopali a hotovým kompostem jsme hned přihnojili okolní stromy a keře. O dva týdny později jsme se v Oravské ulici sešli u osiřelého komunitního kompostéru s jeho novou

správkyni Soňou Ždimerovou. S kontrolou kompostéru a s překopáváním tentokrát přišly pomoci Šimona Huitric a starostka Prahy 10 paní Renata Chmelová. A protože naše překopávací plachta zabrala celý chodník, kolemjdoucí se s námi chtěli nechtěli pouštět do řeči. Většinou se divili, proč z nenápadné šedivé bedny, kterou až dosud považovali za trafostanici, vypadává prvotřídní kompost!

Na Desítkovém fóru jsme se potkali s Ivou Linhartovou z Komunitní zahrady na Barče, kde jsme hned v polovině června uspořádali neformální rozvolněné překopávání. Tady

si nemají „naši“ SIVU (protože kompostéry fungující v rámci komunitních zahrad nemusí být tak vychytané – uzavřené a zateplené), naši radu, jak s kompostem vyrobeným ve třech zdejších plastových kompostérech naložit, ale uvítali. A tak jsme překopávali, přesívali a podle stupně zralosti separovali

a házeli zpět do kompostérů označených čísly 1, 2, 3. A protože dělná atmosféra téhle komunitní zahrady nás nadchla, neboť přesně rezonuje s našimi budoucími záměry, svolali jsme právě sem na konec srpna první setkání správců komunitních kompostérů.

Odolný i přátelský

Ještě předtím jsme ale stihli v Oravské ulici uskutečnit experiment, o kterém jsme už pár let jen snili. Ve spolupráci s Prahou 10 a se strašnickým komunitním spolkem Straka jsme zapracovali na tom, aby zdejší komu-

nitní kompostér začal být nejen užitečný, ale také viditelný a zábavný. Aby se stal reklamou na sebe sama. Podle návrhu designérky Jany Vařečkové jsme ho proměnili v nepřehlédnutelný pohyblivý objekt, kterému jsme začali pracovně říkat Brokolice. Na hlavě se točí korouhvička z větrníků, místo řas má

dva kartáče, oči dělají dva vytištění brouci tesaříci, nos tvoří cedník a uši nahradily dvě zakroucené zahradní hadice. Na zádech nese soustavu z konví, které se za deště plní vodou. Ta se bude hodit zejména ve chvíli, až tu vzniknou vyvýšené záhony, v nichž se bude využívat sousedský kompost. Ale to už je práce na další a další odpoledne, kdy začneme realizovat projekt Zelená zákoutí. Ten vychází z myšlenky, že komunitní kompostér by měl nejen odpuzovat nepřátele, ale také lákat přátele. Třeba tím, že bude sám o sobě

zajímavý a originální (v zásobě teď máme nejméně desítku nápadů, jak proměnit kompostéry na dalších stanovištích). Nebo tak, že v jeho okolí vznikne příjemné zákoutí (když na zahradu není prostor), kde se budou moci sousedé potkat a vyrobený kompost využít ke společnému pěstování.

Distanční průzkumnění

Nové výzvy letos přijala i sekce Malého průzkumníka přírody. Hned zjara stál před kolegy protiúkol v podobě on-line verze outdoorového kroužku. Byla to totiž jediná možnost, jak za daných okolností pro tento školní rok celý projekt nezabalit. Experimentálně jsme ale ověřili, že některé věci se z principu virtuálně dělat nedají. Proto také vzdálená verze Průzkumníka fungovala právě jen do chvíle, než skončila omezení. Tato „novinka“ se zkrátka neujala a vypadá to, že pokud to nebude nezbytné, průzkumníci se k ní nikdy nevrátí. S úspěchem se naopak setkala jiná forma distančního průzkumnění, kterou si zjara naše koordinátorky vymyslely. Vybíraly si čtyři školy zapojené do kroužku a ve spolupráci s výtvarnicí Marií Smolej vytvořily čtyři hledačky neboli questingy v jejich okolí. Od začátku prázdnin tak mohou děti samostatně (tedy vlastně v doprovodu zvířátek) propátrávat čtyři známé lokality. Stačí si vytisknout hrací karty (malypruzkumnikprirody.cz/pruzkumnicke-prazdninove-hledacky/) a vydat se s mloukem Čendou za přírodou Radotína nebo zaletět za krásami Dejvic s motýlem Edou. Na zajímavosti Suchdola děti upozorňuje ještěrka Zorka a Úněticemi provádí zamilovaný ještěrčí páreček.

Hana Doležalová

Léto je za námi a my jsme si ho pořádně spolu s dětmi užili třeba jako lesní průzkumníci na dvou turnusech příměstského tábora, který se již třetím rokem konal v našem eko-centru Prales.

Kromě toho jsme ale usilovně plánovali a připravovali programy a akce na podzimní a zimní sezonu a stále pevně věříme, že tentokrát už bude vše normální.

Opakovat budeme některé naše tradiční projekty, jako například Kamaráda ježka, díky němuž se již sedm let mohou pražské školy zapojit do péče o ježka ze záchranné stanice a vyzkoušet si tak práci zvířecího ošetřovatele, nebo Vánoční jedličku s budoucností, kterou si jako netradiční lesní stromek můžete

pořídít u nás v adventním čase a na jaře si ho společně vysadit v pražských lesích.

Chystáme i pár novinek. Po tom, co jsme během jara „mapovali detaily“ ve Stromovce, pokračujeme tentokrát v Kunratickém lese. Díky jednoduché hře, během níž se hledají fotografické detaily v terénu podle mapy

a luští se tajenka, můžete teď nejen skutečně prochodit Kunratický les křížem krážem, ale taky se o něm dozvědět řadu zajímavostí.

A v Kunratickém lese zůstaneme déle. Kůrovec již několik let řádí i v pražských lesích a Kunratický les schytl od něj poměrně dost šrámů. Je hodně z nás, kteří ho navštěvují a rádi by mu pomohli se zacelením jizev. Proto tu na říjen chystáme sázecí sobotu pro veřejnost – Strom pro les, život pro Prahu, kdy si každý může zasadit na pasece lesní